

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטִיּוֹת וַיִּקְרָא תַּעֲנִית אֶסְתֵּר י"א אֶדְר שְׁנֵי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בְּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

היום לומדים על עוד סוג של קרבן, שנקרא קרבן חטאת. אם אדם חוטא בשוגג, הוא מקריב קרבן חטאת. ישנם ארבעה סוגי אנשים שצריכים להקריב חטאת.

1. אדם רגיל (לדגמה, אם עשה בטעות מלאכה בשבת).
2. כהן גדול
3. הסנהדרין (אם הם בשוגג פוסקים לכלם משהו לא נכון).
4. מלך

אם כהן גדול או סנהדרין צריכים להקריב קרבן חטאת, הם מביאים עגל בקרבן וסומכים את ידיהם עליו לפני השחיטה. כשהעגל נשחט, מזים חלק מהדם על הפרכת (בין הקדש לקדש הקדשים) ועל גבי מזבח הקטרת. יתר הדם שופכים בתחתית מזבח העולה (מזבח הנחשת הגדול). חלקים מהקרבן מקרבים ונשרפים על גבי המזבח והיתר נשרף מחוץ למחנה- המקום בו גרו בני ישראל. אם מלך צריך להקריב קרבן חטאת על עברה בשוגג, הוא מביא שעיר עזים.

תְּהִלִּים / יוֹם י"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס'- ס"ה

בהקדמה לפרקים רבים בתהילים ישנן מספר שורות המסבירות את תוכן הפרק. לפני פרק ס"ב נכתב שדוד המלך מסביר ליהודי לא לבטח בכסף. רק ה' דואג ליהודי והנסיון להתעשר רק כדי שיהיה כסף הוא חסר תועלת.

זו משמעות המלים בפרק "אף לאלקים דומי נפשי, כי ממנו תקותי". יש ניגון מיוחד מאד על פסוק

זה (והפסוק שלאחריו) שפכל הנראה הלחן על ידי תלמידי האדמו"ר הזקן. האדמו"ר הרי"צ אהב את הנגון הזה ונגנו אותו בהתוועדויות רבות. הנגון הזה הוא דומה לגשר הלוקח את המנגן מצד אחד אל העבר השני. הצד הראשון הוא מה שמרגישים על גשמיות. הצד השני הוא האבחנה כיצד עלינו לבטח בה'.

תניא / לקוטי אמרים פרק ל"ו (י"א אדר ב' שנה מעברת)

התוכלו לתאר מה קרה במתן תורה? כל היהודים עמדו יחד, וכל אחד מהם יכל לראות שה' נותן את התורה ישירות אליו. זו היתה טעימה ממה שיהיה כאשר משיח יבא.

אולם לאחר מכן בני ישראל חטאו בחטא העגל, וגרמו בכך לעצמם ולכל העולם לחזר אחרנית למצב שבו היה קדם. נהיה קשה יותר להבחין שה' נמצא כאן, יחד איתנו. אבל אל דאגה, כאשר משיח יגיע, במהרה, נוכל לראות את ה' שוב כפי שראינו אותו במתן תורה. גלוי זה לא יהיה רק ליהודים. כאשר נוכל לראות אלקות באמצעות התורה, היא תאיר מאתנו כך שכל אחד בעולם יוכל להכיר ולדעת את ה'.

היום יום / י"א אדר ב'

חסידות מראה לנו שני דברים על כל הלכה.

1. מלמדת אותנו כיצד כל הלכה נלמדת במשמעות הפנימית הרוחנית. זהו דבר מיוחד שאפשר לעשותו בשמים.

2. מההלכה אנו יכולים ללמוד איך להתנהג במשך כל הזמן, לא רק כאשר אנו מקימים מצוות.

אחרי שהרבי תקן את תקנת למוד הרמב"ם היומי, פעמים רבות במהלך התוועדות הרבי בחר הלכה מהרמב"ם של אותו יום והסביר את המשמעות של ההלכה ברוחניות ואת ההוראה שנתן ללמוד ממנה בעבודת ה'. הסברים רבים לקטו והדפסו בספר "יין מלכות". האם יש לכם את הספר הזה בבית?

ספר המצוות / מצות לא תעשה קס"ו

המצוה היומית, **מצות לא תעשה קס"ו** היא שלכהן אסור להטמא למת מלבד למספר אנשים מבני משפחתו.

רמב"ם / הלכות אבל פרקים ט', י', י"א

ברמב"ם היום לומדים שישנם דברים שעושים אחר פטירתו של אדם כגון אמירת משניות או הדלקת נר זכרון.

זרכי החסידות / מגלת אסתר

המשנה אומרת שהיום הוא היום הראשון שאדם יכול לשמע מגלה. בימים עברו בשאנשים חיו במקומות נדחים ורחוקים מהעיר, היו מגיעים לעיר רק בימי השוק, והרבנים אמרו שזה בסדר עבורם לשמע מגלה מספר ימים לפני כן או אחר כך.

כְּשֶׁמֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר שָׁמְעוּ עַל הַגְּזֵרָה שֶׁל הַמֶּן, הָיָה אֶפְשָׁר לַחֲשֹׁב, שֶׁמֶרְדֵּכִי שֶׁהָיָה אָדָם כֹּה חָשׁוּב בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ, וְאַסְתֵּר שֶׁהָיְתָה הַמַּלְכָּה, יִנְסוּ לְשַׁכְנַע אֶת אַחֲשֵׁרוּשׁ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה תַּכְּף וּמִיָּד. בְּמָקוֹם זֶה הַמְּגִלָּה מְתַאֲרֶת לָנוּ שֶׁמֶרְדֵּכִי הִלֵּךְ בְּרוּחֹב עַד שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה.

הַלֵּקַח עֲבוּרָנוּ הוּא אוֹמֵר הַרְבֵּי, שָׂאֵם יִשְׁנָה חֵס וְשָׁלוֹם גְּזֵרָה עַל הַיְהוּדִים, יְהוּדֵי צָרִיף לְדַעַת שְׁזָה מֵאֵת ה', וְהַדָּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁעָלִיו לַעֲשׂוֹת הוּא לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וּלְהוֹסִיף בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת. רַק אַחַר כֵּן, אָנוּ עוֹשִׂים דְּבָרִים עַל פִּי הַטֶּבַע כְּדִי לְסַלֵּק מֵאֵתָנוּ אֶת הַגְּזֵרָה, לְמַשָּׁל לְדַבֵּר עִם רוֹפְאִים, אוֹ עוֹרְכֵי דִין אוֹ עִם הַמֶּלֶךְ.